

V tomto čísle najdete:

Rozhovor s Klárou Skálovou - str. 1

V bludišti jsme se nezabloudili – str. 6

Zase jsme nocovali s Andersenem – str. 8

ZŠ a MŠ Dubné   Ročník 16   Číslo 7 - 8   březen - duben 2019

ÚVODEM

Drazí čtenáři,

doufáme, že jste si užili krásné Velikonoce i slunné počasí a odpočinuli si od práce. Pro nás byly poslední dva měsíce celkem hektické, ale zároveň plné spoustou nových a zajímavých okamžiků a zkušeností. Mezi nimi vyniká zejména natáčení pořadu Bludiště v Ostravě, které jsme si neskutečně užili, a dále také psaní přijímacích zkoušek, které bychom si nejraději

neužili vůbec. Jen si dávejte pozor, abyste před deváťáky neřekli slova jako například ozubená kolečka, Gandalf nebo minibagřík s obsluhou. Tyto úlohy nás velice potrápily. Cermat je prostě nápaditý. Naštěstí už je to za námi a my si odpočítávání dnů do letních prázdnin mohli zpříjemnit netradičním velikonočním jarmarkem, který se mimořádně vyvedl. Ke konci vám chceme jen poděkovat a zaveršovat:

Toto letí, toto letí
a už máme po druhém
pololetí.

Přijímačky jsou za námi
a prázdniny pomalu před
námi.

Užijte radosti,
než vám začnou starosti.

Děkujeme vám,
za vaši přízeň k nám.

Ještě se ale neloučíme,
pár měsíců vydržíme.

Gabriela Doschková a Adéla
Kotková – IX. tř.

ROZHOVOR

tentokrát s redaktorkou Budějovického deníku Klárou Skálovou

V rámci mediální výchovy nás navštívila redaktorka Budějovického deníku Klára Skálová, aby nás seznámila s prací v redakci a s tvorbou novin. Na základě této besedy vznikl i následující rozhovor.

Jak dlouho už pracujete v Deníku a pamatujete si na svůj první článek?

Prvního srpna to bude přesně pět let. Do Českobudějovického deníku jsem ale nastoupila o trochu dříve, myslím, že někdy v dubnu, a to jako elév. Na svůj

první článek si pamatuju úplně přesně, protože to pro mě byl mezní okamžik. Byla jsem na sebe pyšná, protože mi přeci vyšel článek v Českobudějovickém deníku, těch novinách, které jsme měli předplacené. Obsahově se článek týkal Noci kostelů.

Jaká byla vaše cesta k novinářině?

Musím říct, že dost náhodná. Pocházím z inženýrské rodiny, všichni u nás se tak vydali cestou ekonomiky nebo informatiky. Mě ale už od dětství bavilo číst, a když se k tomu přidala na gymnáziu sice přísná, ale dobrá paní učitelka, věděla jsem, že bych chtěla studovat český jazyk a literaturu. Nejprve jsem tak šla na Pedagogickou fakultu do

Plzně, potom na Filozofickou fakultu Jihočeské univerzity. Po promoci jsem byla dva měsíce na úřadu práce a pak se dověděla, že hledají někoho v Českobudějovickém deníku. Šla na pohovor, kde jsem dostala zadáno, že mám udělat cvičný rozhovor. Ten jsem udělala a asi se líbil, protože mi nabídli, ať nastoupím do Deníku nejdříve jako elév, potom jako redaktor.

Jak časově náročná je práce v redakci?

To je jak kdy. Jsou dny, které jsou klidnější, pak mám čas na přepisování nahraných rozhovorů a další schůzky. Pak jsou ale dny, kdy nevím, kam dřív skočit. Někdy tak z práce odcházím ve tři, někdy klidně až kolem osmé večer. Noviny vycházejí

šestkrát týdně, zhruba jednou za měsíc na mě případně víkendová služba, kdy objíždím různé akce a připravuji pondělní vydání. Do práce chodíme občas i přesto, že je svátek. Nejnáročnější ale bývají volby, to jsem nejen já, ale i kolegové v práci do noci.

Kolik lidí tvoří vaši redakci?

Když budu brát jen redakci pro tu zpravodajskou novinařinu, tak je nás v redakci pět a jeden šéfredaktor. Noviny ale nedělají jen pisálci. Máme dva grafiky, kteří nám pomáhají s vizuální stránkou novin, máme dva editory, kteří plánují, jak budou noviny obsahově vypadat, máme jednu kolegyni, která se stará o přílohy do novin, tři sportovní redaktory a také inzertní oddělení. Dneska si na sebe noviny vydělávají i díky inzerentům.

Jak získáváte typy pro své články?

Ze začátku to bylo tak, že nám šéfredaktor zadal, co máme udělat. V průběhu týdne se toho v našem okrese děje tolik, že to ani nestíháme - někde třeba otevírají novou školku, konají se různé tiskové konference, mnohdy se přihodí něco

mimořádného. Tam všude se některý z redaktorů vypraví a následně o tom napíše. Ve velké míře se na mě i kolegy ovšem obrací sami lidé. Dávají nám návrhy na zajímavé lidi, s nimiž bychom mohli udělat rozhovor. Práci redaktora je také sledovat dění v našem regionu – koukám proto na zprávy, sleduji facebook, kde je těch námětů několik.

Která pravidla by měl nebulvární novinář dodržovat?

Myslím, že to nejdůležitější pravidlo je nezkreslovat, nepřibarvovat si věci – nedělat z komára velblouda. Neupravovat si citaci osloveného člověka podle toho, jak se mi hodí. Když zpovídaný řekne, že je to mimo záznam, tak to tak musí zůstat. Neméně důležité je podle mě také nechat vyjádřit všechny zúčastněné strany. Vysvětlím. Pokud se jedná o nějakou citlivou záležitost, která vyvolává rozporuplné emoce, musí být v článku dán prostor pro vyjádření oběma stranám. Také z toho nesmí být poznat náš osobní názor, to do zpravodajství nepatří.

Při kterém rozhovoru jste se, jak se říká, nejvíce zapotila?

Nejvíce se vždycky zapotím u rozhovorů s lidmi, kterých si z nějakého důvodu vážím, něčeho dosáhli, jsou úspěšní. Vybaví se mi rozhovor, který jsem dělala s Danielem Stachem, který moderuje na České televizi Hyde Park Civilizaci. Nejen že je to pěkný kluk, čili trochu ostych tam byl, ale je neskutečně chytrý. Ta pravděpodobnost, že se člověk ztrapní, je tak docela veliká (Smích). Z mých zkušeností ale mohu říct, že čím je to významnější člověk, tím je skromnější a tolerantnější k případným nedostatkům.

Kterého svého rozhovoru si nejvíce ceníte?

Nejvíce si cením rozhovoru, který jsem dělala s tehdejšíím děkanem Filozofické fakulty – Vladimírem Papouškem. Byl to jeden z rozhovorů, kdy jsem měla asi nejvíce nahnáno. Tehdy se v Deníku dělaly ještě rozhovory na celou stranu, takže těch otázek jsem musela mít připravených docela dost. Navíc to byl také můj učitel, takže jsem se nechtěla úplně ztrapnit. Na druhou stranu jsem se mohla zeptat na věci, které mě zajímaly v návaznosti na to, co jsme brali ve škole, ale já se ho tehdy styděla zeptat.

Na svém facebooku máte fotografie ze Spojených států. To jste tam byla soukromě, nebo vás tam zavedly pracovní povinnosti?

Bylo by krásné, kdyby to byla pracovní cesta, ale bohužel tomu tak nebylo. Se sestrou jsme si řekly, že bychom si k 30. narozeninám měly dát něco speciálního, a tak jsme se vydaly do USA. Byly jsme ve Washingtonu, Bostonu a New Yorku. Novinářská

profese se zde ale projevila, v každém městě jsem si koupila tamní tisk, abych se podívala, jak to dělají ve světě.

V jednom rozhovoru jste se zmínila, že vás trápí odstávající uši. Už jste se s tím smířila?

Zastávám názor, že pokud mi něco vadí, mám možnost s tím něco udělat. V tomhle případě si nechat ucho třeba přišít. Jelikož se ale bojím jehel, připadala v úvahu druhá možnost, a to se s tím smířit. Myslím, že za 32

let se mi to už docela podařilo.

Máte nějaké své vysněné pracovní cíle?

Vysněné asi ne. Mým cílem je dělat svou práci poctivě, nejlépe, jak v daný okamžik dokážu. Když se někomu některý z mých článků líbí, je to o to ještě radostnější.

Moc vám děkujeme za rozhovor a přejeme samé zajímavé články.

Foto HD a FB Kláry Skálové

LESNÍ PEDAGOGIKA

Od 6. 3. do 12. 3. na naší škole probíhaly dny Lesní pedagogiky. Tyto netradiční hodiny vedl náš bývalý žák Dominik Vrátný, který v současné době studuje 3. ročník Střední lesnické školy Bedřicha Schwarzenberga v Písku. Dominik si přivezl s sebou spoustu odborných

pomůcek, které s dětmi v rámci hodin aktivně používal. Většina hodin proběhla v lese, kde jsme slyšeli odborný výklad o skladbě dřevin v lese, všimli jsme si řady důkazů života různých druhů ptáků a drobných živočichů. Poslouchali jsme i zpěv

ptáků, který Dominik vždy poznal a dětem vysvětlil. Na lesním stanovišti děti určovaly stáří vybrané dřeviny pomocí Presslerova přírůstového nebozazu. Dále si vyzkoušely změřit tloušťku stromu pomocí průměrky a v neposlední řadě několikrát měřily výšku vybraného

stromu pomocí Blume-Leiss výškoměru. Dále se zájmem sledovaly rozbor a údržbu Dominikovy brokovnice - BROKOVÁ KOZLICE vzor (model) IŽ-12 BAIKAL. Dominik si, jako správný

pedagog, vždy udržel kázeň, výklad měl spád a exkurzi vždy zakončil poznávačkou a opakovacími otázkami, které dětem do druhého dne opravil a vyhodnotil. Těšíme se, že si příští rok na nás

udělá čas a opět nás něco nového naučí. Za odučené hodiny mu moc děkujeme.

Helena Tlapáková
Foto HT

OSMÁCI SE SKENOVALI

milimetru měřící přístroje, 3D tiskárny, ale také jsme si vyzkoušeli na 3D skeneru naskenovat si svůj obličej. Na Rudolfovské ulici se učni učí spravovat auta zákazníků. Zde jsme se setkali s několika našimi bývalými spolužáky. Chlapci 1. ročníku nás

26. 3. jsme se v rámci volby povolání podívali do dvou ze tří budov SPŠ automobilní a technické v Českých Budějovicích. Ve Skuherského ulici jsme si prošli velmi technicky vybavenými a moderními učebnami, kde jsme měli možnost vidět robotickou třídící linku, na setiny

naučili pracovat s drátkem a svěrákem a s jejich pomocí jsme si vyrobili zajímavý hlavolam. Pan mistr byl mile překvapen, když se nám hlavolam povedl lépe než některým učňům. Žáci této školy se ve svém volném čase věnují různým kroužkům, kde si vyrábějí závodní auta nebo motocykl. Škola

se nám všem líbila, kladně jsme hodnotili pozitivní přístup učitelů. Samozřejmě je to škola

především pro kluky, ale i děvčata byla s exkurzí spokojena.

M. Bednářová, M. Berchová, M. Mikešová – VIII. tř.
Foto MP

V BLUDIŠTI JSME NEZABLOUDILI

Když paní učitelky na podzim přišly s návrhem zúčastnit se televizní soutěže Bludiště, celá třída jákala nadšením a návrh odsouhlasila. Ovšem když jsme se v druhé polovině března dozvěděli, že se soutěže opravdu zúčastníme, a to za dva týdny, rozdělila se nálada v naší třídě na pomyslné dva tábory. Většina třídy byla natěšena. Plánovala cestu autobusem, vymýšlela náš talisman a motiv na trička. A pak jsme zde byli my čtyři soutěžící, kteří jsme se svým způsobem také těšili, ale zároveň pociťovali velkou zodpovědnost. Čas se velmi rychle krátil. Naši spolužáci měli perfektně připravený zasedací pořádek na cestu i s kým budou na pokoji, zatímco my jsme se učili slogan, přičemž náš stres

neustále stoupal. Ani jsme se nenadáli a přišel den D. Jelikož se studio České televize nachází až v Ostravě, museli jsme vstávat velmi brzy, což nám naši úlohu zrovna neusnadnilo. Naštěstí se cestou nevyskytla žádná komplikace, dorazili jsme na

místo s časovou rezervou a hlavně v pořádku.

Čekání na natáčení nás dovádělo k šílenství. To se ovšem ani zdaleka nevyrovnalo okamžiku, který nastal, když pro náš tým, jenž se skládal z kapitánky Jarušky a členů Gabči, Davida a Matyáše, přišla paní produkční a odvedla nás do kostymérny a maskérny. Poté už nás čekalo vlastní natáčení.

Překvapilo nás, že jsme nejprve bez přítomnosti našich spolužáků natáčeli disciplínu – lasery. Vlivem stresu náš výkon nebyl zrovna nejlepší, ale skvělá atmosféra, kterou vytvořil štáb v čele s panem režisérem, nám pomohla v dalších kolech, v nichž jsme se dostali do vedení. Nesmíme opomenout skvělý

výkon paní učitelky Benešové. Jak celá soutěž dopadla se dozvíte až **22. června** na stanici Děčko. Ale rozhodně jsme odcházeli s úsměvem na tváři, se skvělou náladou a hlavně

s pýchou na náš tým a na energickou podporu našich spolužáků a paní učitelek v hledišti. Celou cestu na ubytovnu jsme prozpívali a shodli jsme se na jedné věci: ZNIČIT KRTKA. Nemyslíme to

samozřejmě doslovně, ale chcete-li naše nové motto pochopit, nezapomeňte se na Bludiště podívat.

Gabriela Doschková,
Jaroslava Pechová

Foto TB a MP

HORNÍCI MAJÍ NELEHKOU PRÁCI

Když už jsme se při natáčení soutěže Bludiště nacházeli v Ostravě, byl by hřích nepodívat se do některého z jejich uhelných dolů. A tak jsme se druhý den po soutěži vydali do Hornického muzea Landek. Nejprve jsme se dověděli něco z jeho historie. Zajímavý a hodnotný byl objev 46 milimetrů velké Landecké Venuše, která je jedinou Venuší znázorňující štíhlou

ženu v Evropě. Momentálně je uložena v muzeu v Brně. Poté jsme se svezli do jedné z důlních šachet, kde jsme dokonce viděli i těžařské stroje, se kterými zde horníci dříve pracovali. Závěrem exkurze bylo představení práce Báňských záchranářů, jejichž hlavním úkolem je pomoci horníkům během havárií. Viděli jsme, jak se

léty zdokonalovala jejich výstroj a mohli jsme si prolézt „hřištěm“, které nám mělo navodit představu, kudy se takový záchranář musí dostat, aby mohl zachraňovat životy. A když už jsme u toho, víte, jak se horníci upozorňují na únik nebezpečných plynů nebo na jiné vzniklé problémy? Ani světelným, či hlukovým

značením, ani vysílačkami, nebo jinými spojovacími prostředky, jak jsme se mylně domnívali. Ale jednoduše smradem. Celá exkurze pro nás byla velmi poučná a my jsme si výlet do Ostravy opravdu užili.

G. Doschková a A. Kotková

Foto TB

ZASE JSME NOCOVALI S ANDERSENEM

5. 4. se u nás na škole již tradičně konala Noc s Andersenem. Ptáte se, proč zrovna Noc s Andersenem? Protože Hans Christian Andersen byl slavný dánský spisovatel a pohádkář a naše škola si už pěkných pár let připomíná jeho narození přespáním žáků z prvního stupně ve škole. Hned po příjezdu do školy byly děti rozděleny do skupin a seznámeny s osobností H. Ch. Andersena. Poté si děti zpríjemnily večer procházkou do dubenské knihovny. Pan Bílý zde zajímavě povídal o

zvířatech a jejich dorozumívání. V rámci přednášky děti také soutěžily a hádaly, které zvíře zrovna „mluví“. Po přednášce se děti rozdělily do soutěžních týmů a

odpovídaly na připravený kvíz. Po návratu do školy už je čekalo soutěžení zorganizované žáky 9. ročníku, kteří byli převlečeni za pohádkové postavy. Našli se mezi nimi třeba Pat a Mat, vynálezce Alva, Popelka, víly

nebo Večerníček. Před vyhlášením výsledků soutěže si všichni mohli na ohni opéct buřty. Když školu zahalila tma, vydaly se děti na strastiplnou stezku

odvahy, kterou zvládly na výbornou. Pak už přišla ta oddechovější část, protože děti po přečtení pohádky ulehly ke spánku. Devátáci si ještě, než usnuli, stihli zahrát

fotbal a basketbal a pustit si film. Celá akce se vydařila a věříme, že na ni budou všichni vzpomínat v dobrém.

Adéla Kotková a Gabriela
Doschová
Foto MP

UKLIĎME ČESKO

Naše škola se řadu let vždy v dubnu připojuje k úklidové akci "Uklidme svět, uklidme Česko" v rámci oslav Dne Země. Žáci školy uklízejí nejen kolem školy, ale i v

nejbližším okolí obce. Letošní prvňáčci sice žádnou černou skládku nenašli, ale ve strouhách podél cest a v přilehlých remízcích se našlo hodně „pokladů“. Děti měly z

této akce velmi dobrý pocit, protože pomohly vyčistit část našeho společného životního prostoru.

Lenka Melmerová

ZE ŽIVOTA ZVÍŘAT

PŘEDVÍDAVOST VÁŽEK

Vážky mají mozek velikosti špendlíkové hlavičky, přesto zvládají provádět výpočty nezbytné pro nejsložitější leteckou akrobacii. Vysokorychlostní kamery odhalily, že při lovu nereagují pouze na pohyb kořisti, její chování předvídají. Mění směr letu ještě předtím, než se

pronásledovaná moucha či tiplice pokusí o úhybný manévr. Zároveň ji pozorně sledují a bleskově reagují na nečekané pohyby. Zoologové se dosud domnívali, že schopnost předvídat chování kořisti mají pouze predátoři z řad obratlovců.

Víkend DNES, 20. – 21.
12. 2014

CO ASI NEVÍTE

Jsi závislý na mobilu?

Pokud si závislý nepřipadáš, zkus si drobný testík. Polož si následující otázky, a pokud většina tvých odpovědí bude znít „ano“, možná by nebylo od věci naordinovat si den bez mobilu:

Jsi nervózní, když nemáš mobil u sebe? Nedokážeš ho na noc vypnout?

klipart

Podíváš se na displej hned ráno po probuzení? Zlepší se ti nálada, když sáhneš po mobilu? Musíš ho neustále kontrolovat? Potřebuješ hned reagovat, když ti přijde SMS?

Tak jak jsi dopadl? Nevyzkoušíš si digitální půst?

Rodina DNES č. 31, 17.
srpna 2018 (upraveno)

RECEPTY

TYMIÁNOVÁ LIMONÁDA S CITRONEM

Suroviny:
cukr krystal 200 g
tymián 10 větviček
citronová šťáva asi z 9 citronů
voda nebo minerálka

Do rendlíku dejte půl litru vody, cukr a tymiánové větvičky. Vše přiveďte k varu a vařte, dokud se cukr úplně nerozpustí. Potom sirup přecedte a nechte v lednici vychladnout.

Těsně před podáváním vymačkejte šťávu z citronů.

Nalijte ji na dno sklenice nebo džbánu, přilijte tymiánový sirup podle chuti, zasypte kostkami ledu a dolijte studenou vodou nebo

minerálkou. Ozdobte větvičkou tymiánu, eventuálně kolečky citronu a servírujte.

Dobrou chuť přeje Tereza Ivanová.

<https://fresh.iprima.cz/recepty/tymiano-va-limonada-s-citronem>

MATEŘSKÁ ŠKOLA

PEJSCI SE STALI NAŠIMI PŘÁTELI

19. 2. navštívili naši mateřskou školu dobrovolníci z canisterapeutického centra Hafík se svými psy. Seznámili děti se

základními povely při výcviku psů, s péčí o ně i se způsoby chování při kontaktu s neznámým či agresivním psem. Děti si mohly psy učesat,

pomazlit se s nimi a nakonec je odměnit piškoty.

Adéla Meškanová
Foto AM

PŘEDŠKOLÁCI SI ZKUSILI ŠKOLU NANEČISTO

26. 3. navštívili naši předškoláci své kamarády v první třídě. Předškoláci si vyzkoušeli, jak to ve škole chodí, jak probíhá výuka a na co se mohou od září těšit. Děti se seznámily s interaktivními učebnicemi, ve spolupráci se školáky si procvičily své matematické dovednosti a pomocí grafomotorického listu nahlédly do začátků psaní. Předškoláci se na návštěvu školy moc těšili a dopoledne si se školáky velmi užili.

Adéla Meškanová

Foto AM

DĚTI SI ZAHRÁLY NA HASIČE

29. 3. navštívily děti z mateřské školy hasičskou zbrojnicí v Dubném. Seznámily se s jejím vybavením, vyzkoušely si ochranné helmy, prohlédly si vybavení hasičského vozu a vyzkoušely si práci s proudnicí. Jako bonus si

mohly prohlédnout policejní vůz a dostaly drobné dárečky. Děkujeme dobrovolným hasičům obce Dubné a příslušníkům Policie ČR z řad našich rodičů za krásný a pestrý program.

Adéla Meškanová

Foto AM

HLEDALI JSME VELIKONOČNÍ VAJÍČKA

16. 4. se děti všech tříd mateřské školy vydaly na tajuplnou velikonoční cestu lesem, během níž

plnily nejrůznější úkoly a na jejímž konci je čekal vytoužený sladký poklad

v podobě čokoládových vajíček.

Adéla Meškanová

Foto AM

PC HRY

Rubriku připravují Matouš Fousek a Matěj Zach

Metro 2033

Metro 2033 je postapokalyptická FPS střílečka s prvky stealth a survival horrorů. Hra je podle stejnojmenné knihy a vytvořena byla ukrajinským studiem 4A Games v jejich vlastním enginu 4A Engine. Hra se odehrává v postapokalyptické Moskvě po 3. světové válce, kde

poslední zbytky lidstva přežívají v moskevském metru. Hra byla vydána na Microsoft Windows a na Xbox 360. Původně byla plánována i verze na Playstation 3, ale ta byla zrušena.

Příběh celé hry se točí kolem Artima (Arťoma), jednoho ze zhruba 50 000 přeživších 3. světovou

válku. Narodil se v roce 2009 a teď už radiací a mutanty zamořený povrch si moc neužil. Měl ale štěstí a jemu i jeho matce se po vypuknutí války podařilo skrýt na stanici *Timerijazevska*, která ale brzy padla pod útokem hordy obřích krys. Jeho matka tehdy zahynula, ale Artiom byl zachráněn a

převezen do vedlejší stanice. Tehdy tu byl velitelem Alex, který se taky batolete ujal. Později se v tunelech začnou objevovat noví mutanti. Ti se vyznačují čtyřmi dlouhými prsty, velkýma modrýma očima a černou jakoby spálenou kůží. Podle té se jim začne přezdívat „temní“. Jakmile je strážci spatřili, začali zběsile střílet, ještě nikdy nic tak děsivého neviděli. Temní dokázali ovládat lidskou mysl a tvořit halucinace. Ze všech strážců tehdy přežil jenom jeden a ten okamžitě spěchal za Alexem, aby mu o novém druhu mutantů co nejrychleji řekl. Na konci hra Artioma přivede před strašné rozhodnutí, ale to už bude záležet jen na vás. Všechno, co se ve hře nachází je téměř dokonalé od grafiky až po

soundtrack. Metro navíc nabízí obrovskou škálu zbraní ať už reálných nebo smyšlených. Jsou tu taktéž dva typy nábojů, a to klasické nebo vojenské (ty se používají jako platidlo). Taktéž musíte sbírat a zhruba každých pět minut měnit filtry do plynových masek. Skvěle je ve hře

znamená, že pokud umíte dobře mířit, tak pro vás hra může být na hardcore mode jednodušší než normální obtížnost. Hru můžeme vřele doporučit všem, ale hlavně fanouškům stealth her, protože plížičky v Metru jsou jedny z nejlepších.

foto:<https://www.google.com/url?sa=i&source=images&cd=&cad=rja&uact>

vyřešený hardcore mode, kde nejsou vaši nepřátelé jenom bulletsponge (jako ve většině her), ale naopak jsou stejně jako vy mnohem zranitelnější. To

TROCHA HUMORU

Novináři se ptají ředitele vyloupené banky, kolik lupiči ukradli.

„Asi sto tisíc. Ale napište, že se ztratilo deset milionů, ať se lupiči pobijí mezi sebou.“

Nejznámější kniha o astronomii se jmenuje Hvězdy NHL.

Knihkupec povídá nakupujícímu: „Doporučuji vám tuto sbírku anekdot. Puknete smíchem!“
Kupující: „A vy jste ji četl?“
„Naivní otázka,“ podotkne vedle stojící školák, „vždyť vidíte, že ještě žije!“

„Řekni mi, co čteš a já ti povím, kdo jsi.“

„Čtu Homéra, Ovidia, Shakespeara, Balzaca, Platóna, Němcovu, Steelovou ...“

"Stačí, už vím, že jsi lhář!"

školní časopis ZŠ Dubné
Ročník 16, číslo 7 -8, březen - dubne 2019

REDAKČNÍ RADA

Magda Palkovičová - šéfredaktor
Adéla Meškanová
Eva Svitáková
Gabriela Doschková
Adéla Kotková
Jaroslava Pechová
Tereza Ivanová
Anna Brožová
Matouš Fousek
Matěj Zach

Redakce děkuje všem spolupracovníkům.